FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

föredraget den 13 juli 2006 [1]

1. I förevarande begäran om förhandsavgörande anmodas domstolen avgöra i vilken mån och på vilken grund en medlemsstat kan göra avdrag för och/eller föreskriva om avstängning av rätten till slaktbidrag för nötkreatur, då det har konstaterats att det för sent har gjorts en anmälan till databasen för identifiering och registrering av nötkreatur av uppgifter avseende förflyttningar av djur till eller från ett jordbruksföretag.

I — Tillämpliga bestämmelser

A — *De gemenskapsrättsliga bestämmelserna*

2. Enligt artikel 11.1 första stycket i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött, [2] kan en producent som håller nötkreatur på sitt jordbruksföretag efter ansökan beviljas slaktbidrag. Detta bidrag skall beviljas vid slakt av bidragsberättigade djur eller vid export av sådana till ett tredje land.

3. I artikel 11.1 andra stycket i förordningen föreskrivs följande:

"Följande kategorier berättigar till slaktbidrag:

a) tjurar, stutar, kor och kvigor från 8 månaders ålder,

b) kalvar som är äldre än 1 månad och yngre än 7 månader och som har en slaktvikt på under 160 kg

1 — Originalspråk: franska.

2 — Rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött (EGT L 160, s. 21).

om de har hållits av producenten under en period som skall fastställas." [3]

4. I artonde skälet i förordning nr 1254/1999 anges vidare att "[v]id direkta betalningar bör de som håller de berörda djuren uppfylla gemenskapens relevanta regler för identifiering och registrering av nötkreatur". I artikel 21 i denna förordning föreskrivs följaktligen att "[f]ör att berättiga till direkta utbetalningar [enligt kapitel 1 i nämnda förordning], ..., skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med förordning (EG) nr 820/97 [4]". [5]

3 — Denna djurhållningsperiod som är ett villkor för att slaktbidraget skall kunna beviljas har fastställts och kvantifierats genom kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 av den 28 oktober 1999 om tillämpningsföreskrifter till förordning nr 1254/1999 när det gäller bidragstermen (EGT L 281, s. 30). I artikel 37.1 i förordning nr 2342/1999 föreskrivs således att "[b]idraget skall betalas till en producent som har hållit djuret under en djurhållningsperiod på minst två månader som löper ut mindre än en månad före slakt eller export". I artikel 37.2 i nämnda förordning föreskrivs dessutom att "[n]är det gäller kalvar som slaktas före tre månaders ålder, skall djurhållningsperioden vara en månad".

4 — Rådets förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter (EGT L 117, s. 1).

5 — Denna bestämmelse i förordning nr 1254/1999 har avskaffats med stöd av artikel 152b i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EGT L 270, s. 1). Förordning nr 1782/2003 innehåller dock en liknande bestämmelse i artikel 138 i densamma.

5. Den sistnämnda förordningen har upphävts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000. [6] Ett av förordningens huvudsakliga syften är även att fastställa ett system för identifiering och registrering av nötkreatur.

1. Systemet för identifiering och registrering av nötkreatur

6. Efter instabiliteten på marknaden för nötkött och nötköttsprodukter på grund av krisen med bovin spongiform encefalopati är syftet med att införa ett effektivt system för identifiering och registrering av nötkreatur på produktionsstadiet och att upprätta ett särskilt gemenskapssystem för märkning inom denna sektor, att förbättra konsumenternas förtroende för nötköttets och nötköttsprodukternas kvalitet, att behålla en hög skyddsnivå för folkhälsan och att ytterligare stabilisera marknaden för nötkött på ett hållbart sätt. [7]

6 — Europaparlamentets och rådets förordning nr 1760/2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, s. 1). Enligt artikel 24.2 i förordning nr 1760/2000 skall "[h]änvisningar till förordning ... nr 820/97 ... tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan".

7 — Se skälen 4–7 i förordning nr 1760/2000.

7. Enligt artikel 3 första stycket i förordning nr 1760/2000 skall systemet för identifiering och registrering av nötkreatur omfatta följande delar: öronmärken för individuell identifiering av djur, pass för djuren, individuella register som förs i alla anläggningar och databaser.

8. Enligt gemenskapslagstiftaren bör "[f]ör att djur snabbt och korrekt skall kunna spåras för kontroll av gemenskapens stödprogram, ... alla medlemsstater inrätta nationella databaser där djurets identitet, alla anläggningar på deras territorium och förflyttningar av djuren registreras enligt bestämmelserna i rådets direktiv 97/12/EG av den 17 mars 1997 om ändring och uppdatering av [rådets] direktiv 64/432/EEG [av den 26 juni 1964] om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen[[8]], i vilket de hygienkrav som gäller denna databas anges närmare". [9] I artikel 5 i förordning nr 1760/2000 föreskrivs således att medlemsstaternas behöriga myndighet skall upprätta en databas som senast den 31 december 1999 skall innehålla alla uppgifter som krävs enligt direktiv 64/432. [10]

9. I artikel 7.1 i denna förordning föreskrivs följande:

"Varje djurhållare, med undantag för transportörer, skall

— föra ett aktuellt register,

— när databasen är fullt fungerande och inom en tidsfrist som fastställs av medlemsstaten och som omfattar mellan tre och sju dagar, till den behöriga myndigheten rapportera alla förflyttningar till och från anläggningen och alla djur som föds och dör i anläggningen, tillsammans med angivelser av de datum då detta skett ..."

10. Vidare har artikel 22.1 i nämnda förordning följande lydelse:

"Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera att bestämmelserna i denna förordning efterlevs. ...

8 — EGT L 109, s. 1.

9 — Skäl 14 i förordning nr 1760/2000.

10 — EGT 121, 1964, s. 1977.

De påföljder som medlemsstaterna ådömer djurhållarna skall stå i proportion till hur allvarliga överträdelserna är. Påföljderna kan, där så är berättigat, innebära en inskränkning av djurs förflyttning till eller från den berörda djurhållarens anläggning."

2. Det integrerade systemet för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen

11. Detta integrerade system upprättades genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92.[11] Det svarar mot gemenskapslagstiftarens dåvarande önskan att fastställa administrations- och kontrollmekanismer som omfattade de finansiella stödsystemen inom sektorn för jordbruksgrödor och stödsystemen för nötkött, får- och getkött, för att genomföra de system för direktbetalning som införts efter den reform för den gemensamma jordbrukspolitiken som beslutades år 1992. Såsom anges i femte skälet i denna förordning "[bör] [d]et integrerade systemet ... i varje medlemsstat omfatta en datoriserad databas, ett alfanumeriskt system för identifiering av jordbruksskiften, stödansökningar från jordbrukare, ett integrerat kontrollsystem, samt inom animalieproduktionen, ett system för identifiering och registrering av djuren".

12. Syftet med kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem[12] är att det på ett effektivt sätt skall kontrolleras att bestämmelserna för gemenskapsstöd efterlevs och att bestämmelser bör antas som effektivt förhindrar och bestraffar oegentligheter och bedrägeri.

13. I nionde skälet i denna förordning anges i detta avseende att "sanktioner [bör] fastställas som är anpassade till hur allvarlig oegentligheten i fråga är, och som kan leda så långt som till uteslutning från systemet för året i fråga och det påföljande året". I artikel 10 i nämnda förordning föreskrivs således sanktionsåtgärder som utgörs av alltifrån minskning till indragning av stödet, om det vid en administrativ kontroll eller en kontroll på plats framkommer en skillnad mellan det faktiska antalet stödberättigande djur och det antal djur som angetts i stödansökan.

11 — Rådets förordning (EEG) nr 3508/1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen (EGT L 355, s. 1). Denna förordning har upphävts genom förordning nr 1782/2003.

12 — Kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem, i dess senaste lydelse enligt kommissionens förordning nr 2721/2000 av den 13 december 2000 (EGT L 314, s. 8) (nedan kallad förordning nr 3887/92).

14. Dessutom skall enligt artikel 11.1 i förordning nr 3887/92 "[d]e sanktioner som fastställs i denna förordning ... inte påverka de ytterligare sanktioner som fastställts på nationell nivå".

15. I artikel 15 första stycket i denna förordning föreskrivs slutligen följande:

"Medlemsstaterna skall vidta alla övriga åtgärder som krävs för att tillämpa denna förordning ... [De] får också i detta sammanhang tillämpa nationella påföljder mot producenter eller andra marknadsaktörer, t.ex. slakterier eller organisationer som är delaktiga i beviljandet av stöd, för att se till att kraven avseende kontroller är uppfyllda, exempelvis när det gäller jordbruksföretagets djurregister eller skyldigheten att anmäla vissa uppgifter."

16. Förordning nr 3887/92 har upphävts genom kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001. [13] I artikel 53.1 i sistnämnda förordning föreskrivs dock att förordning nr 3887/92 "skall ... fortsätta att tillämpas i fråga om stödansökningar som avser regleringsår eller bidragsperioder som börjar före den 1 januari 2002". [14]

17. Artikel 44 i förordning nr 2419/2001, rubricerad "Undantag från tillämpningen av avdrag och avstängningar", har följande lydelse:

"1. Avdrag och avstängningar enligt denna avdelning skall inte tillämpas, om jordbrukaren har lämnat formellt korrekta uppgifter eller om han på annat sätt kan visa att han inte har gjort något fel.

2. Avdrag och avstängningar enligt denna avdelning skall inte heller tillämpas för de delar av stödansökan för vilka jordbrukaren skriftligen informerar den behöriga myndigheten om att ansökan är felaktig eller har blivit felaktig sedan den lämnades in, under förutsättning att jordbrukaren inte har informerats om den behöriga myndighetens avsikt att genomföra en kontroll på plats och att myndigheten inte redan har infor-

13 — Kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställelse av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom förordning nr 3508/92 (EGT L 327, s. 11). Förordning nr 2419/2001 har upphävts genom kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i förordning nr 1782/2003 (EGT L 141, s. 18).

14 — Se rättelse till förordning nr 2419/2001 (EGT L 7, 2002, s. 48).

merat jordbrukaren om att felaktigheter förekommer i ansökan.

Jordbrukarens meddelande enligt första stycket skall innebära att stödansökan anpassas till den faktiska situationen."

18. I artikel 45.1 i denna förordning, rubricerad "Ändringar och justeringar av uppgifter i databasen", föreskrivs dessutom att "[f]ör nötkreatur som omfattas av en ansökan om djurbidrag skall artikel 44 tillämpas på fel och ofullständigheter i databasuppgifter från den tidpunkt då stödansökan lämnas in".

19. I artikel 47.2 i nämnda förordning, rubricerad "Kumulerade påföljder", föreskrivs slutligen att "[o]m inte annat sägs i artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 2988/95, [15] skall avdrag och avstängningar enligt den här förordningen inte påverka tillämpningen av ytterligare påföljder enligt andra bestämmelser i gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning".

15 — Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

B — *De nationella bestämmelserna*

20. I den nederländska förordningen om identifiering och registrering av nötkreatur av år 1998 från producentorganisationen för nötkreatur och kött (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees) (nedan kallad PVV-förordningen) föreskrivs följande:

"...

Artikel 12

1. Djurhållare, med undantag av transportörer, skall noggrant och omsorgsfullt i registret registrera de uppgifter som avses i artikel 4.3 och artikel 7.1 andra strecksatsen i förordning nr 820/97.

...

Artikel 13

1. Djurhållare, med undantag av transportörer, skall inom tre arbetsdagar meddela myndigheten de uppgifter som avses i artikel 12.1 i denna förordning ...”

21. I den nederländska förordningen om EG-bidrag för djur (Regeling dierlijek EG-premies) (nedan kallad den nederländska bidragsförordningen) föreskrivs vidare i artikel 2.3.2 följande:

”Producenterna är, efter ansökan, berättigade till bidrag vid slakt eller export till tredje land av ett nötkreatur som vid tidpunkten för slakten eller exporten till tredje land är åtminstone 8 månader gammalt enligt uppgifterna i registret för identifiering och registrering i enlighet med bestämmelserna i denna bidragsförordning och förordningarna (EEG) nr 1254/99 och (EEG) nr 2342/99.”

22. I artikel 2.4b i den nederländska bidragsförordningen anges att ”[a]nsökan om bidrag för slakt av nötkreatur i ett i Nederländerna beläget slakteri skall lämnas in genom en anmälan av det berörda slakteriet till registret för identifiering och registrering i enlighet med bestämmelserna i PVV-förordningen”.

23. I artikel 4.9 i den nederländska bidragsförordningen föreskrivs slutligen följande:

”1. Bidrag för nötkreatur skall inte utgå då producenten inte inom 25 dagar har uppfyllt sina skyldigheter enligt [PVV-förordningen] att göra en anmälan till registret för identifiering och registrering avseende födelsedatum, datum för ankomst till eller avfärd från anläggningen, slaktdatum eller export till tredje land, såvida anmälningsskyldigheten i fråga har uppkommit den 1 januari 2000 eller senare.

2. Bidraget skall reduceras med 25 procent för nötkreatur avseende vilka producenten inte i rätt tid, men dock inom 25 dagar efter den berörda händelsen, har uppfyllt sina skyldigheter enligt PVV-förordningen att göra en anmälan till registret för identifiering och registrering avseende födelsedatum, datum för ankomst till eller avfärd från anläggningen, slaktdatum eller export till tredje land, såvida anmälningsskyldigheten i fråga har uppkommit den 1 januari 2000 eller senare.”

II — Bakgrund och förfarandet vid den nationella domstolen

24. Maatschap Schonewille-Prins (nedan kallat Schonewille) driver i Nederländerna ett jordbruksföretag som specialiserat sig på uppfödning av nötkreatur. Den 1 februari 2001 ansökte Schonewille enligt den nederländska bidragsförordningen hos Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (ministern för jordbruk, natur och livsmedelskvalitet) (nedan kallad ministern) om ett slaktbidrag för 365 nötkreatur.

25. Genom beslut av den 24 juni 2002 meddelade ministern Schonewille att av de nötkreatur som var föremål för en ansökan om bidrag för slaktbidragsåret 2001 uppfyllde 260 nötkreatur helt eller delvis villkoren för att erhålla bidrag, medan 105 nötkreatur inte uppfyllde dessa villkor. Detta beslut rättades senare av ministern, som ansåg att ytterligare femton nötkreatur var fullt bidragsberättigande medan ett annat enskilt djur inte helt uppfyllde villkoren.

26. Schonewille överklagade ministerns beslut och ifrågasatte särskilt avdragen och avstängningarna från bidragen. Detta överklagande ogillades genom ett beslut av ministern den 19 juni 2003.

27. I detta beslut bekräftade ministern att ansökan om bidrag beträffande ett enskilt nötkreatur hade avslagits i sin helhet med motiveringen att anmälan till registret för identifiering och registrering inte hade gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 4.9.1 i den nederländska bidragsförordningen. Ministern bekräftade vidare avdraget om 25 procent på det bidrag som begärts för en flock nötkreatur, eftersom anmälan till detta register inte hade gjorts i rätt tid, men ändå inom den tidsfrist på tjugofem dagar som föreskrivs i artikel 4.9.2 i bidragsordningen, utökad med fem dagar för handläggning.

28. Genom skrivelse av den 30 juli 2003 väckte Schonewille talan mot nämnda beslut vid College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna). Schonewille hävdade att ministern felaktigt ansåg att den försenade ankomstanmälan till registret för identifiering och registrering kunde motivera ett avslag eller ett avdrag på slaktbidraget. Enligt Schonewille uppfyllde dess djur villkoret enligt artikel 21 i förordning nr 1254/1999, eftersom de hade identifierats i enlighet med artikel 4.1 i förordning nr 1760/2000 (två officiella öronmärkningar) och hade registrerats i enlighet med artikel 7.1 i denna förordning. Schonewille ansåg även att medlemsstaterna i samband med identifieringen och registreringen av nötkreatur inte kan uppställa sådana ytterligare villkor som de som anges i artikel 4.9 i den nederländska bidragsförordningen, i syfte att avgöra huruvida nötkreatur är bidragsberättigande till slaktbidraget.

III — Begäran om förhandsavgörande

29. I sitt beslut om hänskjutande har College van Beroep voor het bedrijfsleven ställt frågan huruvida ministern, med hänsyn till de felaktigheter som konstaterats i Schonewilles ankomstanmälningar till förvaltaren av registret för identifiering och registrering, kan besluta om hel eller delvis avstängning från rätten till slaktbidrag enligt förordning nr 1254/1999.

30. Detta har medfört att den hänskjutande domstolen är osäker på hur artikel 21 i denna förordning skall tolkas, enligt vilken — som det erinras om — "ett djur skall identifieras och registreras i enlighet med [förordning nr 1760/2000]" för att kunna berättiga till direkta utbetalningar. Enligt den hänskjutande domstolen är det möjligt att tänka sig en "radikal tolkning" av villkoret i artikel 21, vilken i detta avseende innebär att alla de krav som uppställts i förordning nr 1760/2000, däri inbegripet krav avseende tidsfristen för att anmäla de uppgifter om nötkreaturens ankomst och avförd som anges i artikel 7.1 andra strecksatsen i denna förordning, måste vara uppfyllda för att berättiga till slaktbidraget i dess helhet. Ett godkännande av denna tolkning får till följd att alla felaktigheter i fråga om registreringen av uppgifter, hur små de än är, leder till en total avstängning från bidraget. Frågan bör därför ställas huruvida en sådan tolkning av artikel 21 i förordning nr 1254/1999 strider mot proportionalitetsprincipen.

31. Den hänskjutande domstolen är vidare tveksam till huruvida artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001 är tillämpliga i förevarande mål. Om artikel 45.1 i denna förordning, med hänsyn till vad domstolen har fastställt i sin dom av den 1 juli 2004 i målet Gerken, [16] skall tillämpas retroaktivt, har den hänskjutande domstolen ställt frågan huruvida en korrekt tillämpning av denna artikel, i förening med artikel 44 i samma förordning, innebär att slaktbidraget kan utgå vid underlåtenhet i samband med anmälan av uppgifter till administratören av dataregistret, om de vidarebefordrade uppgifterna, såsom i förevarande fall uppgifterna om ankomst till anläggningarna, i sak är helt korrekta.

32. Den hänskjutande domstolen har följaktligen beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

"1. Skall artikel 21 i förordning nr 1254/1999 tolkas så att varje felaktighet vid tillämpningen av förord-

16 — Dom av den 1 juli 2004 i mål C-295/02, Gerken (REG 2004, s. I-6369).

ning (EG) nr 1760/2000 med avseende på ett djur skall medföra en fullständig avstängning från slaktbidrag med avseende på djuret i fråga?

2. Om fråga 1 skall besvaras jakande, är artikel 21 i förordning nr 1254/1999 då giltig, särskilt med hänsyn till följderna härav?

3. Är artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001 tillämpliga vid felaktig tillämpning av förordning nr 1760/2000?

4. Om fråga 3 besvaras jakande, medför en korrekt tillämpning av artikel 45 i förordning nr 2419/2001 i förening med artikel 44 att en avstängning från slaktbidrag inte är tillämplig vid oegentligheter i samband med anmälan av uppgifter till databasen, om de vidarebefordrade uppgifterna, såsom i detta fall uppgifter om ankomst till anläggningarna, i sak är helt korrekta (och en bedömning av dem nyligen har gjorts och således aldrig behöver rättas)? Om det inte gäller alla oegentligheter, är frågan om det gäller i en situation som den som aktualiserats i målet vid den nationella domstolen, i vilken oegentligheten bestod i att uppgifter vidarebefordrades (några dagar eller veckor) för sent, fastän slakten skedde långt senare?

5. Skall artikel 11 i förordning nr 3887/92 och/eller artikel 22 i förordning (EG) nr 1760/2000 och/eller artikel 47.2 i förordning nr 2419/2001 tolkas så att en medlemsstat är behörig att vidta en nationell sanktionsåtgärd för att säkerställa att förordningen efterlevs genom att på nationell nivå föreskriva om avstängning från rätten till slaktbidrag enligt gemenskapsrätten eller att göra avdrag härifrån?

6. Om fråga 5 helt eller delvis besvaras jakande, har då de undantag som föreskrivs i gemenskapsrätten med avseende på gemenskapsrättsliga avdrag och avstängningar, och då särskilt artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001, motsvarande tillämpning med avseende på nationella avdrag och avstängningar?

7. Om fråga 6 besvaras jakande, medför då en korrekt, analog tillämpning av artikel 45 i förordning nr 2419/2001 i förening med artikel 44 i samma förordning, att oegentligheter i samband med anmälan av uppgifter till databasen, och särskilt att uppgifter vidarebefordras för sent, inte kan medföra en avstängning från rätten till slaktbidrag[et], om de uppgifter som registrerats, såsom i detta fall uppgifter om datum för ankomst till anläggningen, i sak är helt korrekta?"

IV — Bedömning

A — *Den första frågan*

33. Genom denna fråga vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida artikel 21 i förordning nr 1254/1999 skall tolkas så att en sådan oegentlighet vid tillämpningen av förordning nr 1760/2000 som att anmälan till databasen av ett enskilt nötkreaturs förflyttning till eller från en anläggning har gjorts för sent, medför en fullständig avstängning från slaktbidrag med avseende på detta djur.

34. Europeiska gemenskapernas kommission har föreslagit att denna fråga skall besvaras jakande. Kommissionen har gjort gällande att direkta betalningar, såsom slaktbidraget för nötkreatur, enligt artikel 21 i förordning nr 1254/1999 uttryckligen har gjorts beroende av att bestämmelserna i förordning nr 1760/2000 om identifiering och registrering av djur iakttas. Genom att göra iakttagandet av dessa bestämmelser, och särskilt iakttagandet av bestämmelsen om maximal tidsfrist för anmälan, till ett villkor för beviljande av ett sådant bidrag, har gemenskapslagstiftaren i den gemensamma organisationen av marknaderna inom sektorn för nötkött velat införliva ett incitament för producenterna att anpassa sig efter nämnda bestämmelser.

35. Kommissionen har i detta avseende påpekat att iakttagandet av bestämmelserna om identifiering och registrering av nötkreatur är väsentligt för att de mål som eftersträvas med förordning nr 1760/2000 skall kunna genomföras, det vill säga att förbättra konsumenternas förtroende för nötköttets och nötköttsprodukternas kvalitet, att behålla en hög skyddsnivå för folkhälsan och att ytterligare stabilisera marknaden för nötkött på ett hållbart sätt. [17] Enligt kommissionen är det nödvändigt att systemet för identifiering och registrering av nötkreatur fungerar på ett korrekt sätt och är fullständigt tillförlitligt för att särskilt ge de behöriga myndigheterna möjlighet att i fall av epizooti snabbt lokalisera ett djurs härkomst. Dessa krav på effektivitet och tillförlitlighet kräver att uppgifterna om ett djurs ankomst till anläggningen eller dess avflyttning därifrån, dess födelse eller död anmäls inom en tidsfrist som omfattar mellan tre och sju dagar och som anges i artikel 7.1 andra strecksatsen i förordning nr 1760/2000. Varje överskridande av denna tidsfrist medför således en fullständig avstängning från slaktbidrag för de berörda djuren.

36. Jag delar inte denna bedömning. I likhet med Schonewille och den nederländska regeringen anser jag nämligen att artikel 21 i förordning nr 1254/1999 inte kan tolkas så att en sådan oegentlighet vid tillämpningen av förordning nr 1760/2000 som att anmälan till databasen av förflyttningen av ett enskilt

17 — Kommissionen har hänvisat till skälen 4, 5, 6 och 7 i förordning nr 1760/2000.

nötkreatur till eller från en anläggning har gjorts för sent, automatiskt medför en fullständig avstängning från slaktbidrag med avseende på detta djur.

37. Närmare bestämt, och i motsats till det antagande som legat till grund för kommissionens argumentering, tror jag inte att det är korrekt att uppfatta anmälan av ett enskilt nötkreaturs förflyttning inom en tidsfrist som omfattar mellan tre och sju dagar som ett *villkor för berättigande* till slaktbidraget.

38. Innan jag redogör för mina skäl till en sådan bedömning, finns det anledning att i korthet beskriva det system enligt vilket de behöriga myndigheterna skall handlägga stödansökningarna avseende djur inom ramen för det integrerade administrations- och kontrollsystemet.

39. Det första stadiet avser fastställandet av beräkningsgrunden för stödet. [18] Om det antal djur som anges i stödansökan överstiger det antal som konstateras vid administrativa kontroller eller vid kontroller på plats, skall det stöd som skall utgå till jordbrukaren beräknas på grundval av det konstaterade antalet stödberättigade djur, det vill säga det antal djur beträffande vilka den behöriga myndigheten har kontrollerat och bekräftat att villkoren för stödberättigande har efterlevts. [19] Härav följer att stödet inte beviljas med avseende på de djur som inte uppfyller villkoren för stödberättigande.

40. Det andra stadiet består i att påföljder eventuellt tillämpas på det totala stödbelopp som jordbrukaren kan göra gällande i slutet av det första stadiet. [20] Påföljderna syftar till att ekonomiskt bestraffa jordbrukaren på grund av den skillnad som konstaterats mellan det antal djur som angetts i stödansökan och det antal djur som konstaterats vara stödberättigande. Dessa påföljder består antingen i ett avdrag från stödbeloppet, eller i en fullständig avstängning från utbetalning av stödet.

41. Det tredje stadiet kan medföra att utvärderingen av det stödbelopp som beräknats efter slutet av det andra stadiet korrigeras, i den mån som det föreskrivits undantag från tillämpningen av de gemenskapsrättsliga påföljderna. [21] Detta är särskilt fallet då jordbrukaren, efter det att han har

18 — Se artikel 10.3 i förordning nr 3887/92.

19 — Se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 maj 2002 i mål C-63/00, Schilling och Nehring (REG 2002, s. I-4483), punkt 32.

20 — Se artikel 10b i förordning nr 3887/92.

21 — Se särskilt artikel 11.1a i förordning nr 3887/92.

konstaterat att den inlämnade ansökan innehåller andra felaktigheter än sådana som gjorts avsiktligen, i tid meddelar den behöriga myndigheten därom.

42. Det är slutligen viktigt att precisera att påföljderna enligt förordning nr 3887/92 i det beskrivna systemet gäller utan att det påverkar tillämpningen av ytterligare påföljder på nationell nivå [22] och att artikel 15 i denna förordning ger medlemsstaterna rätt att föreskriva lämpliga nationella påföljder gentemot producenter eller andra marknadsaktörer "för att se till att kraven avseende kontroller är uppfyllda, exempelvis när det gäller jordbruksföretagets djurregister eller skyldigheten att anmäla vissa uppgifter".

43. Det finns anledning att efter dessa förtydliganden nu ange på vilka villkor ett djur som slaktats eller exporterats till ett tredje land, enligt de gemenskapsrättsliga bestämmelserna, anses vara slaktbidragsberättigande.

44. Dessa villkor finns i artiklarna 11.1 och 21 i förordning nr 1254/1999, samt i artikel 37 i förordning nr 2342/1999. Villkoren kan sammanfattas på följande sätt:

— De djur för vilka det ansöks om slaktbidrag är tjurar, stutar, kor och kvigor från 8 månaders ålder, det vill säga kalvar som är äldre än 1 månad och yngre än 7 månader och som har en slaktvikt på under 160 kg.

— Dessa djur skall ha hållits av producenten under en djurhållningsperiod på minst två månader som löper ut mindre än en månad före slakt eller export. När det gäller kalvar som slaktas före tre månaders ålder, skall djurhållningsperioden vara en månad, och slutligen

— skall dessa djur identifieras och registreras enligt bestämmelserna i förordning nr 1760/2000.

45. Det är det sistnämnda villkoret för berättigande till slaktbidrag som den hänskjutande domstolen har begärt att domstolen skall avgränsa. I detta avseende kan två tolkningar göras gällande. Enligt den första tolkningen, som är den som kommissionen har försvarat, krävs att ett djur uppfyller samtliga bestämmelser enligt för-

22 — Se artikel 11.1 i denna förordning.

ordning nr 1760/2000, däri inbegripet bestämmelserna om tidsfrist för anmälan till databasen av en förflyttning, för att det skall kunna vara berättigande till detta bidrag. Enligt den andra tolkningen, som jag instämmer i, prioriteras kontrollen av att ett djur, vid den tidpunkt när den behöriga myndigheten skall avgöra huruvida det är välgrundat att bevilja slaktbidraget, faktiskt och korrekt har identifierats och registrerats i de olika delarna av det system för identifiering och registrering av nötkreatur som upprättats genom förordning nr 1760/2000.

46. Flera omständigheter talar enligt min mening för denna andra tolkning.

47. För det första framgår det inte uttryckligen av ordalydelsen av artikel 21 i förordning nr 1254/1999 att betalningen av slaktbidraget skall göras beroende av att samtliga bestämmelser i förordning nr 1760/2000 iakttas. Denna artikels lydelse visar enligt min mening snarare att det föreligger en skyldighet avseende resultatet, det vill säga att de djur beträffande vilka det ansöks om slaktbidrag faktiskt och korrekt skall vara identifierade och registrerade i de olika delarna av systemet för identifiering och registrering av nötkreatur vid den tidpunkt då den behöriga myndigheten skall avgöra huruvida slaktbidraget skall beviljas.

48. På så sätt skall ett djur "som identifierats och registrerats i enlighet med bestämmelserna i [förordning nr 1760/2000]", i den mening som avses i artikel 21 i förordning nr 1254/1999, enligt min mening förstås som ett djur

— som identifierats individuellt genom den öronmärkning som avses i artikel 4 i förordning nr 1760/2000,

— som identifierats individuellt genom ett pass i enlighet med artikel 6 i denna förordning,

— som har registrerats i den databas som föreskrivs i artikel 5 i nämnda förordning, och som är inskriven i det register som djurhållaren skall föra i enlighet med artikel 7 i samma förordning.

49. Denna bedömning bekräftas av ordalydelsen i artikel 10d i förordning nr 3887/92, i vilken dessa krav anges för att det skall kunna kontrolleras att ett enskilt nötkreatur är ett "djur som omfattas av" bestämmelserna i artikel 10 och 10b i denna förordning, det vill säga ett djur beträffande vilket samtliga villkor som gäller för beviljande av ett bidrag är uppfyllda. Jag konstaterar i detta

avseende att iakttagandet av tidsfristen för anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur inte uttryckligen anges bland dessa krav.

50. För det andra visar strukturen och målen med de gemenskapsrättsliga bestämmelserna avseende såväl systemet för identifiering och registrering av nötkreatur som det integrerade administrations- och kontrollsystemet att gemenskapslagstiftaren, när han antagit artikel 21 i förordning nr 1254/1999, inte har velat göra beviljandet av sådana direkta betalningar som slaktbidraget beroende av att samtliga processrättsliga bestämmelser om administrationen av stödsystem iakttas, utan, mer grundläggande, göra detta beviljande beroende av en korrekt identifiering och registrering av nötkreaturen.

51. Förutom den jämförelse som, såsom har framgått, skall göras mellan artikel 21 i förordning nr 1254/1999 och artikel 10d i förordning nr 3887/92 bekräftar de bestämmelser i sistnämnda förordning som avser kontrollen denna bedömning. Det framgår sålunda av artikel 6.6 d i nämnda förordning att kontrollen på plats av kreaturen särskilt omfattar en kontroll avsedd att kontrollera att alla nötkreatur på jordbruksföretaget med avseende på vilka ansökningar om stöd har lämnats in eller som kan komma att omfattas av framtida stödansökningar kan identifieras med hjälp av öronmärken och djurpass och att de finns upptagna i jordbrukarens register och har anmälts till databasen.

52. För övrigt konstaterar jag, särskilt när det är fråga om databasen, att denna har en viktig roll i bestämmelsen om kontroll av stödansökningar. Den tillåter nämligen att det görs "dubbelkontroller" vid de administrativa kontrollerna [23] och fungerar som referens vid kontrollerna på plats [24] i syfte att se till att stödansökningarna är bidragsberättigande. Såsom anges i fjortonde skälet i förordning nr 1760/2000 bidrar databasen mer allmänt till att djur kan "spåras för kontroll av gemenskapens stödprogram". Det är följaktligen väsentligt att de uppgifter om nötkreatur som omfattas av en stödansökan är korrekt inskrivna i denna databas vid den tidpunkt då den behöriga myndigheten utövar sin kontroll. Sådana uppgifter skall bland annat omfatta förflyttningar till och från anläggningen, samt alla djur som föds eller dör inom denna, med angivelser av datum för dessa händelser, såsom krävs enligt artikel 7.1 andra strecksatsen i denna förordning. En korrekt registrering av dessa uppgifter i databasen är således avgörande för att den behöriga myndigheten skall

23 — Se artikel 6.2 i förordning nr 3887/92. Denna uppfattning anges även i artikel 16b i förordning nr 2419/2001, enligt vilken de administrativa kontrollerna särskilt skall omfatta "kontroll av stödberättigandet genom dubbelkontroller via databasen".

24 — Se artikel 6.6 i förordning nr 3887/92.

kunna kontrollera att de andra villkoren för berättigande till slaktbidraget är uppfyllda och kontrollera att ålderskraven från det födelsedatum som är inskrivet i denna databas samt kravet på djurhållningsperiod iakttas.

53. Även i det fall att den behöriga myndigheten i slutet av en administrativ kontroll eller kontroll på plats konstaterar att uppgifterna avseende ett enskilt nötkreatur som omfattas av en stödansökan inte är korrekt registrerade i databasen, måste den anse att detta djur inte är stödberättigande och således inte kan medföra utbetalning av slaktbidraget.

54. Då sådana uppgifter, vid den tidpunkt när den behöriga myndigheten skall fatta beslut om att bevilja ett stöd eller inte, är korrekt registrerade i denna databas, och således gör det möjligt att kontrollera huruvida stödansökan är välgrundad, kan upptäckten av att det tidigare har förekommit en försenad anmälan av förflyttning av ett eller flera nötkreatur, som sådan, däremot inte inverka på själva principen för beviljande av ett sådant stöd. Med andra ord kan en sådan upptäckt inte inverka på ett djurs berättigande till det begärda stödet.

55. Denna uppfattning har stöd i bestämmelserna i förordning nr 2419/2001, som har följt på förordning nr 3887/92. I skäl 28 i denna förordning bekräftas nämligen att "[e]n korrekt identifiering och registrering av nötkreatur är ett villkor för stödberättigande enligt artikel 21 i förordning ... nr 1254/1999". Det är dessutom intressant att notera att det i skäl 68 i förordning nr 796/2004, vilken, som det erinras om, har till syfte att fastställa föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i förordning nr 1782/2003, anges att felaktiga uppgifter i databasen inte bara innebär "bristande uppfyllande av ett tvärvillkor utan också av ett stödkriterium". I dessa bestämmelser anges dock inte uttryckligen att iakttagandet av fristen för anmälan till databasen skall vara ett villkor för berättigande till slaktbidraget.

56. För det tredje är det viktigt att påpeka att det visar sig att tolkningen, enligt vilken iakttagandet av tidsfristen för anmälan till databasen av förflyttningar av nötkreatur är ett villkor för berättigande till slaktbidraget, inte är förenlig med den omständigheten att villkoren för att bevilja detta stöd med nödvändighet måste vara enhetliga i samtliga medlemsstater i Europeiska unionen.

57. Eftersom det i artikel 7.1 andra strecksatsen i förordning nr 1760/2000 föreskrivs

att en sådan tidsfrist skall fastställas av medlemsstaten och omfatta mellan tre och sju dagar, är det fullt troligt att tidsfristen varierar i längd beroende på medlemsstat. [25]

58. Även om det kan tänkas att processrättsliga bestämmelser om administrationen av stödsystem inom vissa gränser kan lämnas åt medlemsstaternas bedömning, är det däremot svårt att godta att villkoren för berättigande av ett gemenskapsstöd är olika beroende på vilken ort sökandena har sitt jordbruksföretag. En sådan bedömning leder för övrigt till att de sistnämnda behandlas olika. Dessa överväganden visar enligt min mening att gemenskapslagstiftaren inte har avsett att iakttagandet av tidsfristen för anmälan till databasen skall utgöra ett villkor för berättigande till slaktbidrag för nötkreatur. [26]

59. Slutligen skall jag tillägga att det är paradoxalt att även en minimal underlåtenhet att iaktta en sådan tidsfrist automatiskt leder till en total avstängning från stödet, då det däremot följer av artikel 8.1 första stycket i förordning nr 3887/92 att en för sent inlämnad stödansökan medför att det stödbelopp som ansökan gäller och som jordbrukaren skulle ha beviljats om ansökan inlämnats i rätt tid reduceras med 1 procent per arbetsdag. Det är endast vid en försening på mer än tjugofem dagar som ansökan inte skall anses kunna godtas och som den följaktligen inte kan medföra något beviljande av stöd.

60. Med hänsyn till samtliga dessa överväganden anser jag att artikel 21 i förordning nr 1254/1999 skall tolkas så att iakttagandet av tidsfristen för anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur enligt artikel 7.1 andra strecksatsen i förordning nr 1760/2000 inte utgör ett villkor för berättigande till slaktbidraget. Av dessa bestämmelser kan således slutsatsen inte dras att en försenad anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur, i sig själv och automatiskt, medför en avstängning från rätten till slaktbidrag med avseende på dessa djur.

61. Ovanstående bedömning strider enligt min mening inte på något sätt mot de mål som gemenskapslagstiftaren har uppställt i förordning nr 1760/2000, det vill säga att

25 — Denna tidsfrist för anmälan kan även variera efter vissa omständigheter. I artikel 7.1 andra strecksatsen sista meningen i förordning nr 1760/2000 föreskrivs nämligen att "[p]å begäran av en medlemsstat kan kommissionen ... fastställa under vilka förhållanden medlemsstaterna får förlänga den maximala tidsfristen ...".

26 — Denna bedömning gäller även vad beträffar en annan tidsfrist enligt artikel 4.2 i förordning nr 1760/2000, det vill säga den tidsfrist inom vilken ett öronmärke skall sättas fast i vardera örat på djuret för identifiering.

förbättra konsumenternas förtroende för nötköttets och nötköttsprodukternas kvalitet, att behålla en hög skyddsnivå för folkhälsan och att ytterligare stabilisera marknaden för nötkött på ett hållbart sätt. [27]

62. Jag delar kommissionens uppfattning när denna har påpekat att det är väsentligt att systemet för identifiering och registrering av nötkreatur fungerar på ett korrekt sätt och är fullständigt tillförlitligt för att de behöriga myndigheterna snabbt skall kunna lokalisera ett djurs härkomst i fall av epizootier. Dessa krav på effektivitet och tillförlitlighet kräver att uppgifterna om ankomst eller avflyttning från anläggningen, om djur som fötts eller dött inom densamma, anmäls inom tidsfristen som omfattar mellan tre och sju dagar och som föreskrivs i artikel 7.1 andra strecksatsen i förordning nr 1760/2000.

63. I motsats till vad kommissionen har hävdat har det dock framgått att med avseende på de relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelserna synes ett överskridande av denna tidsfrist inte automatiskt kunna medföra en fullständig avstängning från slaktbidrag för de berörda djuren.

64. Det kvarstår således att avgöra hur och på vilken grund de behöriga nationella myndigheterna skall vidta sanktionsåtgärder mot ett sådant överskridande. Detta skall vara föremålet för min bedömning i samband med att den femte frågan undersöks.

65. Med hänsyn till att jag föreslår att domstolen skall besvara den första frågan nekande påpekar jag att det inte finns anledning att besvara den andra frågan.

B — *Den tredje frågan*

66. Den hänskjutande domstolen har ställt denna fråga för att få klarhet i huruvida artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001 är tillämpliga vid en sådan oegentlighet vid tillämpningen av förordning nr 1760/2000 som att anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur har gjorts för sent.

67. Det skall först preciseras att förordning nr 2419/2001 i princip inte är tillämplig på

27 — Se skälen 4–7 i förordning nr 1760/2000.

de faktiska omständigheterna i målet vid den nationella domstolen, eftersom dessa omfattas av det tidsmässiga tillämpningsområdet (*rationae temporis*) för förordning nr 3887/92. Domstolen har emellertid i sin dom i det ovannämnda målet Gerken fastställt att artikel 2.2 i förordning nr 2988/95 [28] skall tolkas så att de behöriga myndigheterna retroaktivt skall tillämpa bestämmelserna i artikel 44.1 i förordning nr 2419/2001 när en stödansökan avseende djur tidsmässigt omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 3887/92 och det i ansökan förekommer en sådan oegentlighet som medfört att en sanktion med stöd av artikel 10.2 a i den sistnämnda förordningen skall påföras, [29] på grund av att bestämmelserna i artikel 44.1 i förordning nr 2419/2001 är mindre ingripande i fråga om det aktuella agerandet. [30]

68. Det skall efter detta preciserande dock betonas att en sådan oegentlighet vid tillämpningen av förordning nr 1760/2000 som att anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur har gjorts för sent, inte omfattas av det materiella tillämpningsområdet för artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001.

69. Syftet med dessa två artiklar är nämligen att med avseende på nötkreatur som är föremål för stödansökningar föreskriva undantag från avdragen och avstängningarna enligt avdelning IV i denna förordning.

70. Som jag tidigare har angett vid beskrivningen av det system enligt vilket de behöriga nationella myndigheterna skall handlägga stödansökningarna avseende djur inom ramen för det integrerade administrations- och kontrollsystemet syftar de gemenskapsrättsliga avdragen och avstängningarna som tillämpas vid det andra stadiet i detta system till att ekonomiskt bestraffa jordbrukaren *på grund av den skillnad som konstaterats mellan antalet deklarerade djur i stödansökan och det fastställda antalet stödberättigande djur*. Jag erinrar i detta avseende om att det fastställda antalet stödberättigande djur är det antal djur beträffande vilka den behöriga myndigheten har kontrollerat och bekräftat att villkoren för stödberättigande har uppfyllts.

71. I den mån som iakttagandet av tidsfristen för anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur, såsom jag tidigare har visat, inte kan anses vara ett villkor för berättigande till slaktbidraget, innebär konstaterandet att denna tidsfrist har överskridits inte att det antal stödberättigande djur som fastställs efter kontrollerna ändras. Det föreligger således ingen skillnad mellan det

28 — Denna artikel har följande lydelse:
"Administrativa sanktioner får endast beslutas om de har införts genom en gemenskapsrättsakt som föregår oegentligheten. Om förändringar senare görs i de bestämmelser om administrativa sanktioner som finns i en gemenskapsrättsakt, skall de bestämmelser som är minst ingripande tillämpas retroaktivt."

29 — Denna artikel är nu artikel 10c.2 första och andra styckena, alltsedan kommissionens förordning (EG) nr 2801/1999 om ändring av förordning (EEG) nr 3887/92 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem (EGT L 340, s. 29).

30 — Se punkt 61 i domen i det ovannämnda målet Gerken.

antal djur som angetts i stödansökan och det fastställda antalet stödberättigande djur, och följaktligen skall de gemenskapsrättsliga avdrag och avstängningar som föreskrivs i artikel 10b i förordning nr 3887/92 inte tillämpas.

72. Det kan i ett sådant fall således inte vara fråga om att tillämpa undantagen från de avdrag och avstängningar som föreskrivs i artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001. [31]

73. Jag föreslår följaktligen att domstolen skall svara den hänskjutande domstolen att artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001 inte är tillämpliga i samband med en sådan oegentlighet vid tillämpningen av förordning nr 1760/2000 som att anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur har gjorts för sent.

74. Eftersom jag föreslår att domstolen skall besvara den tredje frågan nekande saknas anledning att besvara den fjärde frågan.

C — *Den femte frågan*

75. Den hänskjutande domstolen har ställt denna fråga för få klarhet i huruvida artikel 11 i förordning nr 3887/92 och/eller artikel 22 i förordning nr 2419/2001 och/eller artikel 47.2 i förordning nr 2419/2001 skall tolkas så att en medlemsstat kan göra avdrag från eller föreskriva om avstängning från slaktbidrag som en nationell sanktionsåtgärd för att säkerställa att de gemenskapsrättsliga bestämmelserna iakttas.

76. Det finns anledning att först betona betydelsen av att den behöriga nationella myndigheten skall vidta sanktionsåtgärder om jordbrukaren överskrider den tidsfrist för anmälan som föreskrivs i artikel 7.1 andra strecksatsen i förordning nr 1760/2000. Det är nämligen sådana påföljder som får jordbrukaren att iaktta den tidsfrist som fastställts på nationell nivå. I detta avseende får inte betydelsen underskattas av att en sådan tidsfrist iakttas i syfte att säkerställa "en effektiv spårning i realtid" [32] av nötkreaturen. Denna möjlighet till spårning är väsentlig på grund av folkhälsan, i än högre grad efter krisen med bovin spongiform encefalopati. I detta avseende är det nödvändigt att vidta sanktionsåtgärder på nationell nivå för att uppnå de mål som fastställts genom förord-

31 — Se, för ett liknande resonemang, den nederländska regeringens skriftliga yttrande, punkterna 23 och 24. Genom att artiklarna 68 och 69 i förordning nr 796/2004 hänvisar till "minskningar och uteslutningar enligt kapitel I" bekräftas för övrigt att undantagen från tillämpningen av sådana sanktioner endast avser " iakttagelser beträffande stödkriterierna" (rubriken till kapitel I i avdelning IV).

32 — Se revisionsrättens särskilda rapport nr 6/2004 om införandet av systemet för identifiering och registrering av nötkreatur i Europeiska unionen samt kommissionens svar (EGT C 29, s. 1), punkt 53. Det är även intressant att notera hur stor procentandelen är i fråga om försenade anmälningar av förflyttningar under år 2001 (förseningar på mer än 7 dagar i förhållande till händelsen, se illustration nr 4 under punkt 53). Dessa förseningar har i Italien det året till och med överstigit 90 procent.

ning nr 1760/2000, det vill säga att förbättra konsumenternas förtroende för nötköttets och nötköttsprodukternas kvalitet, att behålla en hög skyddsnivå för folkhälsan och att ytterligare stabilisera marknaden för nötkött på ett hållbart sätt. [33]

77. Jag preciserar därefter att medlemsstaternas skyldighet att föreskriva sådana påföljder uttryckligen anges i artikel 22.1 första stycket i denna förordning, enligt vilken "[m]edlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera att bestämmelserna i [nämnda] förordning efterlevs". I artikel 22.1 andra stycket begränsas denna skyldighet för medlemsstaterna genom att det anges att "[d]e påföljder som medlemsstaterna ådömer djurhållarna skall stå i proportion till hur allvarliga överträdelserna är".

78. Eftersom medlemsstaterna enligt nämnda artikel 22.1 ges ett utrymme för skönsmässig bedömning för att avgöra vilken typ av påföljd som skall tillämpas vid försenad anmälan, förutsatt att denna står i proportion till hur allvarlig oegentligheten är, anser jag att medlemsstaterna har möjlighet att föreskriva påföljder som består i ett avdrag och till och med, i särskilt allvarliga fall, i en avstängning från rätten till slaktbidrag. För att bedöma hur proportionerliga de påföljder är som de tillämpar kan de behöriga nationella myndigheterna med framgång hänvisa till sådana kriterier som upprepade oegentligheter eller oegentlighetens varaktighet. Om tidsfristen för anmälan till databasen har överskridits, är det viktigaste kriteriet som skall beaktas enligt min mening förseningens omfattning.

79. Jag noterar slutligen att gemenskapslagstiftaren även har avsett andra typer av sanktionsåtgärder genom att i artikel 22.1 andra stycket, sista meningen, i förordning nr 1760/2000 föreskriva att påföljderna "kan, där så är berättigat, innebära en inskränkning av djurs förflyttning till eller från den berörda djurhållarens anläggning". [34] Den omständigheten att andra typer av sanktionsåtgärder kan förekomma påverkar dock inte den möjlighet som medlemsstaterna, för att uppfylla sin skyldighet att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i förordning nr 1760/2000 iakttas, har att föreskriva sådana ekonomiska sanktionsåtgärder som består i avdrag eller avstängning från rätten till ett slaktbidrag.

33 — Se skälen 4–7 i förordning nr 1760/2000.

34 — I fråga om den sistnämnda typen av påföljder, se även artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 494/98 av den 27 februari 1998 om närmare föreskrifter för genomförandet av förordning nr 820/97 vad gäller tillämpningen av administrativa minimipåföljder inom ramen för systemet för identifiering och registrering av nötkreatur (EGT L 60, s. 78). I fjärde skälet i denna förordning anges att "[d]et är nödvändigt att fastställa påföljder för vissa situationer där bestämmelserna i [förordning nr 1760/2000] inte uppfylls. Sådana situationer kan innebära att alla eller vissa av kraven på identifiering och registrering eller anmälan och betalning av avgifter inte uppfylls".

80. Det följer av ovanstående bedömning att artikel 22 i förordning nr 1760/2000 enligt min mening skall tolkas så att en medlemsstat kan göra avdrag eller avstänga från rätten till ett slaktbidrag genom en nationell sanktionsåtgärd, i syfte att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning, som exempelvis de i artikel 7.1 andra strecksatsen i nämnda förordning, iakttas, under förutsättning att den tillämpade sanktionsåtgärden står i proportion till hur allvarlig oegentligheten är.

D — *Den sjätte frågan*

81. Den hänskjutande domstolen har begärt att domstolen skall fastställa huruvida de undantag från de gemenskapsrättsliga avdrag eller avstängningar som föreskrivs i artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001 analogt skall tillämpas på sådana nationella avdrag och avstängningar som innebär sanktionsåtgärder till följd av att anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur har gjorts för sent.

82. Vid prövningen av den tredje frågan föreslog jag att domstolen skulle svara den hänskjutande domstolen att artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001 inte är tillämpliga i samband med en sådan oegentlighet vid tillämpningen av förordning nr 1760/2000 som en anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur som har gjorts för sent innebär. Dessa artiklar är inte heller tillämpliga i samband med sådana nationella avdrag och avstängningar som innebär sanktionsåtgärder till följd av denna typ av oegentlighet. Dessutom avser artikel 44.1 i förordning nr 2419/2001 uttryckligen avdragen och avstängningarna enligt bestämmelserna i avdelning IV i samma förordning.

83. Härav följer att de undantag från de gemenskapsrättsliga avdragen och avstängningarna som föreskrivs i artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001 inte kan tillämpas på de nationella avdrag och avstängningar som innebär sanktionsåtgärder till följd av att anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur har gjorts för sent.

84. Med hänsyn till hur jag föreslår att domstolen skall besvara den sjätte frågan, saknas anledning att undersöka den sjunde och sista frågan.

V — Förslag till avgörande

85. Med hänsyn till ovanstående överväganden föreslår jag att domstolen skall besvara frågorna från College van Beroep voor het bedrijfsleven på följande sätt:

"1. Artikel 21 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall tolkas så att iakttagandet av tidsfristen för anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur enligt artikel 7.1 andra strecksatsen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 inte utgör ett villkor för berättigande till slaktbidraget. Av dessa bestämmelser kan således slutsatsen inte dras att endast den omständigheten att en anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur har gjorts för sent automatiskt medför en avstängning från rätten till slaktbidrag för dessa djur.

2. Artiklarna 44 och 45 i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställelse av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 är inte tillämpliga i samband med en sådan oegentlighet vid tillämpningen av förordning nr 1760/2000 som en anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur som har gjorts för sent innebär.

3. Artikel 22 i förordning nr 1760/2000 skall tolkas så att en medlemsstat kan göra avdrag eller avstänga från rätten till ett slaktbidrag genom en nationell

sanktionsåtgärd, i syfte att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning, som exempelvis de i artikel 7.1 andra strecksatsen i nämnda förordning, iakttas, under förutsättning att den tillämpade sanktionsåtgärden står i proportion till hur allvarlig oegentligheten är.

4. De undantag från de gemenskapsrättsliga avdragen och avstängningarna som föreskrivs i artiklarna 44 och 45 i förordning nr 2419/2001 kan inte tillämpas på de nationella avdrag och avstängningar som innebär sanktionsåtgärder till följd av att anmälan till databasen av en förflyttning av nötkreatur har gjorts för sent."